

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Pro bonis spiritualibus occisi, an aliquid debeatur, num. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

Petrus autem, ne occidatur, ipsum Paulum transverberet, ad nihil teneatur Petrus, quia quamvis prædictæ verbalis rixæ cum peccato author fuerit, tamen postquam gladio contra ipsum Paulus insurgit, potest se defendere, & cum moderamine occidere in justè insurgentem: sic ergo de simili bus philosophator.

c Mol. l. c. nu. 3. & 4. Less. li. 2. c. 8. du. 21. n. 137.

18. Tertia: si pugnante Petro & Paulo, socij alterutrius occidunt alij quem, obligaturne Petrus & Paulus ad restitutionem occisi? Respondeo, si excitarunt socios, obligari non est dubium; quia jam sunt concaussæ homicidij: at si sponte hi socij se immiscuerunt, ipsi met imputetur; neque enim sola mea pugna caussa est (nisi multum per accidens) ut alij currant, pugnent, occidentque: vide tamen, quæ dicam mox §. 5. n. 6.

19. Illa quidem difficultas est non vulgaris: Si ego socios excitavi ad pugnam, & deinde remanet aliquis occisus ex ipsis meis socijs, an ego huic occiso restitutionem debeam?

Respondeo: Duplex de more est sententia; altera docet, te debere d restitutionem, imo & contrahere irregularitatem, quia per consilium & suasionem caussa fuisti mortis. Altera negat, te & restitutionem debere, negatque irregularitatem contrahere, quia suadens, licet peccet contra charitatem, cum tamen nec fraude, nec dolo suadet, non peccat contra justiam; scienti enim & volenti non fit injuria, ergo damna ex occidente orta non tribuuntur illi, ut auctori injusto,

Quare si tu contra justitiam non peccas, nec debes esse obnoxius restitutio ni, nec irregularitati: quod si socios, propter aggressionem tuam injustam contra tuos inimicos, in necessitatē conjecisti pugnandi, quia nimirum adversarij, ut te offenderent, contra tuos socios infurrexerunt, atque aliquem ex his occiderunt, sanè tunc obligaberis ad restitutionem, & fies irregularis, quia tunc iusta causa fuit mortis tui socij, ut ex se constat.

d Suar. Avila, Nav. Coninch. quos cit. sequitur q̄ Dian. p. 3. tr. 2. de irreg. ref. 12. e Vasq. Turrian. Gaffar. Hurt. quos citat, sequitur q̄ de Lugo d. 12. sec. 3. nu. 18.

Pro bonis spiritualibus occisi an aliquid debeatur?

20. Dubitatur quartò, an pro bonis spiritualibus, quæ fecisset occisus, si vixisset, debet aliquid injustus homicida?

Respondet Lessius, f nihil debe re; Bona enim illa vel considerantur, quoad meritum, vel quoad satisfactionem. Prius est irreparabile; quia meritum unius non potest alteri dari, atque adeo meritum homicidæ non potest reparare meritum occisi; quoad satisfactionem autem, quamvis hæc possit alteri dari, tamen non constat in casu nostro, an occisus aliqua satisfactione sit privatus, neque utrum ea, quam homicida pro eo exhibebit, illi profutura sit. Adde, non posse certainam mensuram constitui, quam sit obligatus homicida exhibere; quam ergo

R 3

dabit?

dabit? certe in tanta indeterminatio-
ne nullam, hæc ex Lessio.

f. Less. li. 2. c. 9. d. 25.

21. Verum, habe sequentem casum.
Considerat Petrus testamentum, in
quo disponebat, ut ex reditu, quem
exacturus erat, ex sua pensione vitali-
tia, centum Missæ pro se celebraren-
tur; interim occisus est à Paulo, unde
ex defectu census, qui ipsius morte
cessavit, Missæ non sunt celebratae; ad
quid obligatur Paulus?

Respondeo: Salonius, g. & qui-
dem merito, ad eas Missas resarcendas
obligat Paulum; si enim opifici à te
restituendum est, quod per operas
materiales tua causa minus lucratur,
non video, cur à te non sit restituen-
dum pro damno spirituali, quod quis
tua causa invitus incurrit; nec obstat,
quod modo diximus ex Lessio, nesci-
ri, utrum satisfactio hæc occiso pro-
futura sit; quia nec scitur contrarium,
ergo res manet dubia negativè; in hoc
autem dubio melior esse debet condi-
cio disponentis. Quod si vere constet,
occisum decepsisse in mortali (sed
quando de Christiano tanta certitu-
do?) tunc non urgeret prædicta obli-
gatio; siquidem iniuriter pro illa a-
nima eæ Missæ celebrarentur.

g. Salon. in 2. 2. qu. 2. ar. 2. contr. 4.
f. 368. apud de Lugo l. 2. de iust. d. 22.
seq. 1. n. 3.

*Pro damno personali an aliquid de-
beatur?*

22. Dubitatur quinto, an pro ipsa
vita, mutilatione, percussione vel ci-

carrice relicta, præscindendo à dannis
alijs, de quibus jam haec tenus dictum
est, aliquid restituendum sit? Respon-
deo, nihil h. nec spirituale, nec tem-
porale esse ex obligatione restituendu-
m. Ratio potissima est, quia proba-
bilis est sententia, docens, non esse
obligationem restituendi bona supe-
rioris ordinis, in bonis inferioris or-
dinis, quando in eodem ordine resti-
tui nequeunt; Et hujus ratio est,
quia virtus iustitiae commutativa,
qua est illa, qua restitucionem præci-
pit, respicit æqualitatem: ergo ubi æ-
qualitas inter duo jura esse non potest,
illuc non se extendit iustitia. Cum er-
go nulla hominis vita nec pars, ut ita
loquar, vitæ, ulla pecunia, seu ullo
bono inferiori æquari possit, sequitur,
iustitiam non se extendere ad præcipi-
endum, dari pecuniam, seu aliud bo-
num inferius pro vita, &c. Ordo au-
tem bonorum i. est hujusmodi. Pri-
mum locum obtinet bonum salutis
æternæ, sequitur bonum vitæ, &
membrorum, tum honor & fama, de-
nique facultates temporales. Proligas
rationes, objectionumque solutiones
de hac re lege, si libet, apud citatos, &
vide, qua dicam infra, cum de resti-
tutione famæ agam.

h. Sanc. l. c. conf. 6. 4. du. 1. zum. 7.
Less. l. c. 1. dub. 23. multique recentio-
res contra Sot. Scot. aliosq. dicentes, debe-
re compensare pecunia, quorum sententi-
am probabilem putat idem Less. lib. 2. c.
9. d. 13. & c. 9. dub. 21. num. 140. V.
Dicas. li. 2. de iust. tr. 2. dif. 7. dub. 4.
n. 53. nobiscum sentientem, citantemque
Nav. Bannes, Petrum Nav. Vasq. Cov.
aliosq. i. l. Less. li. 2. c. 11. d. 25.

Alium

